

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2017 r.

Poz. 842

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 kwietnia 2017 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 385), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240),
- 2) ustawą z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 827)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 7 kwietnia 2017 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 90 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240), które stanowią:

Art. 84. „1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych działa do dnia powołania pierwszego składu Rady Dialogu Społecznego, na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.^{a)}).”

Art. 85. „1. Sprawy prowadzone przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, niezakończone do dnia powołania pierwszego składu Rady Dialogu Społecznego, przejmuje Rada i prowadzi je na zasadach określonych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem ust. 2.”

„Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 2) art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 827), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

^{a)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2009 r. Nr 219, poz. 1707.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 7 kwietnia 2017 r. (poz. 842)

USTAWA

z dnia 11 października 2013 r.

o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) przyznawania i wypłaty świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy finansowanych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „Funduszem”, przysługujących w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy;
- 2) dofinansowywania z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników, objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, zatrudnionych u przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1;
- 2a) dofinansowywania z Funduszu kosztów szkolenia pracowników, objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, zatrudnionych u przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a;
- 3) zwrotu świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy w przypadku niespełnienia warunków umowy o wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, zawartej przez przedsiębiorcę z marszałkiem województwa, zwanej dalej „umową o wypłatę świadczeń”;
- 4) zwrotu dofinansowania z Funduszu albo Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy w przypadku niespełnienia warunków umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przestój ekonomiczny – okres niewykonywania pracy przez pracownika z przyczyn nie dotyczących pracownika pozostającego w gotowości do pracy;
- 2) obniżony wymiar czasu pracy – obniżony przez przedsiębiorcę wymiar czasu pracy pracownika z przyczyn nie dotyczących pracownika, jednak nie więcej niż do połowy wymiaru czasu pracy;
- 3) pomoc de minimis – pomoc spełniająca przesłanki określone w:
 - a) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) albo
 - b) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9), albo
 - c) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45).

Art. 3. 1. Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460):

- 1) u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż towarów lub usług, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym, łącznie nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu 6 kolejnych miesięcy w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy finansowanych z Funduszu, zwanego dalej „wnioskiem o przyznanie świadczeń”, do łącznych obrotów z analogicznych 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy przed okresem 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 2) który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, z wyjątkiem przypadku gdy:
 - a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo
 - b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do

wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek;

3)¹⁾ wobec którego nie zachodzą przesłanki do ogłoszenia upadłości, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 2171, 2260 i 2261).

1a. Przepisy ustawy stosuje się w latach 2015–2017 do przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej:

- 1) którego przeważający rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności, wynikający z wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, określony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60), wskazuje na jej udział w handlu, przetwórstwie, transporcie, uprawach rolnych lub chowie i hodowli zwierząt, a także w wynikających z nich usługach, na krajowych lub zagranicznych rynkach towarowych, a produkt tej działalności doznał ograniczeń ilościowych lub wartościowych w obrocie handlowym na krajowych lub zagranicznych rynkach towarowych, w następstwie wystąpienia czasowych ograniczeń, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy, wwozu towarów na terytoria innych krajów;
- 2) u którego ograniczenia w obrocie handlowym, o których mowa w pkt 1, spowodowały spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż towarów lub usług, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym, łącznie nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 3 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 6 sierpnia 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczeń, w porównaniu do łącznych obrotów z tych samych 3 miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy trzymiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego;
- 3) który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, z wyjątkiem przypadku, gdy:
 - a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo
 - b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 2, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek;
- 4)²⁾ wobec którego nie zachodzą przesłanki do ogłoszenia upadłości, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe.

2. Pomoc, o której mowa w ustawie, stanowi pomoc de minimis, którą przedsiębiorca może otrzymać na świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy pracowników, z wyłączeniem pracowników, dla których otrzymał pomoc de minimis:

- 1) na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla bezrobotnego ze środków Funduszu Pracy w okresie obowiązywania umowy zawartej z pracownikiem na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645, z późn. zm.³⁾) lub
- 2) na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w okresie obowiązywania umowy zawartej z pracownikiem na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2046, ze zm.⁴⁾).

3. W przypadku gdy przedsiębiorca spełnia jednocześnie warunki, o których mowa w ust. 1 i 1a, przedsiębiorcy przysługuje prawo do uzyskania pomocy wyłącznie po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 albo 1a.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 827), która weszła w życie z dniem 25 czerwca 2016 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 691, 868, 1265, 1579, 1860, 1940, 1948, 1984, 2138 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38 i 60.

⁴⁾ Tekst jednolity nie uwzględnia zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948.

Art. 4. 1. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy przedsiębiorca ustala w układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi; jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, przedsiębiorca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 241^{25a} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60).

2. Jeżeli u danego przedsiębiorcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego przedsiębiorcy.

3. W układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu określa się co najmniej:

- 1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;
- 2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;
- 3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

4. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1–3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 5. 1. Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym przysługuje od przedsiębiorcy:

- 1) finansowane ze środków Funduszu świadczenie na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego, do wysokości 100% zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do przestoju ekonomicznego, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika,
- 2) finansowane ze środków przedsiębiorcy wynagrodzenie

– w łącznej wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika.

2. Pracownikowi objętemu obniżonym wymiarem czasu pracy przysługuje od przedsiębiorcy:

- 1) finansowane ze środków Funduszu świadczenie na częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia z tytułu obniżenia wymiaru czasu pracy, do wysokości 100% zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do obniżonego wymiaru czasu pracy pracownika, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem,
- 2) finansowane ze środków przedsiębiorcy wynagrodzenie

– w łącznej wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem.

3. Przedsiębiorcy, w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, przysługują z Funduszu środki na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1.

Art. 6. Świadczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, przysługują pracownikowi zatrudnionemu u przedsiębiorcy spełniającego warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 albo 1a, przez łączny okres nie dłuższy niż 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy od dnia podpisania umowy o wypłatę świadczeń.

Art. 7. Świadczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, nie przysługują pracownikowi, z wyjątkiem pracownika, któremu przedsiębiorca obniżył wymiar czasu pracy na podstawie art. 4, jeżeli w okresie obniżonego wymiaru czasu pracy pobiera wynagrodzenie za czas choroby określone w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 i 1442 oraz z 2016 r. poz. 1807, 1948 i 2255) lub zasiłek z ubezpieczenia chorobowego określony w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 372, 960, 1265, 1579 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 396).

Art. 8. 1. Wniosek o przyznanie świadczeń wraz z niezbędnymi do zawarcia umowy o wypłatę świadczeń dokumentami i oświadczeniami przedsiębiorca składa do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy.

2. Do wniosku o przyznanie świadczeń przedsiębiorca dołącza następujące dokumenty:

- 1) kopię umowy zawartej z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub kopię decyzji urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia, w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. a albo ust. 1a pkt 3 lit. a;
- 2) plan spłaty zadłużenia z tytułu składek, zgodny ze złożonym wnioskiem o rozłożenie na raty należności z tytułu składek lub o odroczenie terminu płatności składek, w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b albo ust. 1a pkt 3 lit. b;
- 3) kopię układu zbiorowego pracy lub porozumienia, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2.
- 4) (uchylony)

3. We wniosku o przyznanie świadczeń przedsiębiorca składa oświadczenia o:

- 1) posiadaniu statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 albo ust. 1a pkt 2 w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w art. 3 ust. 1a pkt 1;
- 3)⁵⁾ braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 4) niezaleganiu albo zaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 albo ust. 1a pkt 3;
- 5) nieprzeznaczeniu świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3, dla pracowników zatrudnionych na podstawie umów, o których mowa w art. 3 ust. 2;
- 6) liczbie zatrudnianych pracowników;
- 7) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności gospodarczej;
- 8) rodzaju i wysokości otrzymanej pomocy de minimis w okresie ostatnich 3 lat kalendarzowych;
- 9) obowiązującej u przedsiębiorcy stopie procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe;
- 10) nieosiągnięciu przez pracowników objętych wykazem pracowników uprawnionych do świadczeń wypłacanych z Funduszu w roku, w którym jest dokonywana wypłata świadczeń, kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, stanowiącej 30-krotność prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, a jeżeli taką podstawę wymiaru osiągnęli w tym roku – oświadczenie, że naliczone składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe wykazane w wykazie pracowników uprawnionych do świadczeń wypłacanych z Funduszu obliczone zostały tylko od tej części podstawy wymiaru składek, która nie spowodowała przekroczenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku o przyznanie świadczeń marszałek województwa w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu wniosku wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie terminu wniosek o przyznanie świadczeń pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 9. 1. Marszałek województwa w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 albo 1a, w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o przyznanie świadczeń występuje do dysponenta Funduszu o przyznanie limitu wydatków na wypłatę świadczeń finansowanych na podstawie ustawy oraz w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania limitu zawiera z przedsiębiorcą umowę o wypłatę świadczeń. W przypadku nieuzyskania limitu marszałek województwa w formie pisemnej odmawia przyznania świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3.

2. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 albo 1a, marszałek województwa w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o przyznanie świadczeń odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o wypłatę świadczeń.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Przedsiębiorca składa marszałkowi województwa harmonogram miesięcznych wypłat świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3, i ich wysokości, niezwłocznie po zawarciu umowy o wypłatę świadczeń.

4. Marszałek województwa składa dysponentowi Funduszu zapotrzebowanie na środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środki, o których mowa w art. 5 ust. 3.

Art. 10. Dysponent Funduszu przekazuje marszałkowi województwa, na podstawie umowy o wypłatę świadczeń zawartej między marszałkiem województwa a przedsiębiorcą oraz zapotrzebowań złożonych przez marszałka województwa, uwzględniających terminy wynikające z harmonogramu, o którym mowa w art. 9 ust. 3, środki Funduszu na:

- 1) wypłatę pracownikom przedsiębiorcy świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1;
- 2) opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych od przyznanych świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1.

Art. 11. Na podstawie umowy o wypłatę świadczeń oraz wykazu pracowników uprawnionych do świadczeń wypłacanych z Funduszu, zwanego dalej „wykazem”, składanego przez przedsiębiorcę za okres od pierwszego dnia, za który świadczenie jest należne, do ostatniego dnia miesiąca, oraz co miesiąc do końca każdego miesiąca, za który świadczenie jest należne, marszałek województwa przekazuje na rachunek przedsiębiorcy miesięcznie z dołu środki na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środki, o których mowa w art. 5 ust. 3, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 9 ust. 3.

Art. 12. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca niezwłocznie wypłaca pracownikom po potrąceniu składek na ubezpieczenia społeczne finansowanych ze środków ubezpieczonego, składek na ubezpieczenie zdrowotne, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, a także należności alimentacyjnych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, dotyczących potrącania tych należności z wynagrodzenia za pracę.

2. Przedsiębiorca po dokonaniu potrąceń ze świadczeń i wynagrodzeń, o których mowa w art. 5, odprowadza należne składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz i Fundusz Pracy oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Środki, o których mowa w art. 11, przekazane na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane.

Art. 13. Przedsiębiorca, który na podstawie umowy o wypłatę świadczeń otrzymał z Funduszu środki na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 oraz środki, o których mowa w art. 5 ust. 3, nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika:

- 1) w okresie lub w okresach pobierania przez pracownika świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, oraz
- 2) w okresie lub w okresach przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 – nie dłużej jednak niż przez łączny okres 3 miesięcy.

Art. 14. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do powiadamiania na piśmie marszałka województwa o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na wysokość wypłacanych świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany do rozliczenia środków Funduszu na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3.

3. Marszałek województwa może przeprowadzać kontrolę u przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy o wypłatę świadczeń, wydatkowania środków Funduszu na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków Funduszu na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

Art. 15. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca, który zawarł z marszałkiem województwa umowę o wypłatę świadczeń, nie spełnił warunków w niej zawartych lub nie poddał się kontroli, o której mowa w art. 14 ust. 3, jest obowiązany do zwrotu na rachunek bankowy marszałka województwa, z którego otrzymał środki, całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.01.2008, str. 6), naliczonymi od dnia następującego po dniu przekazania przez marszałka województwa środków na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na rachunek przedsiębiorcy.

2. Jeżeli niespełnienie warunków zawartych w umowie o wypłatę świadczeń polega na wykorzystaniu pomocy, o której mowa w art. 10, niezgodnie z przeznaczeniem, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu na rachunek bankowy marszałka województwa, z którego otrzymał środki, kwoty pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych, naliczonymi od dnia następującego po dniu przekazania przez marszałka województwa środków na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na rachunek przedsiębiorcy.

Art. 16. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu miesięczną informację dotyczącą wykorzystania środków Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3.

Art. 17. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o przyznanie świadczeń,
- 2) wzór umowy o wypłatę świadczeń,
- 3) wzór wykazu,
- 4) wzór zapotrzebowania, o którym mowa w art. 9 ust. 4,
- 5) wzór zapotrzebowania, o którym mowa w art. 30b, oraz termin jego przekazania dysponentowi Funduszu,
- 6) termin i sposób rozliczenia się przedsiębiorcy z otrzymanych środków Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3,
- 7) termin i sposób przekazywania ministrowi właściwemu do spraw pracy przez marszałka województwa informacji o wykorzystaniu środków na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3, oraz wzór tej informacji

– mając na uwadze prawidłowość dysponowania środkami Funduszu, o których mowa w art. 10, w związku z potrzebami krajowego rynku pracy oraz zapewnieniem właściwej organizacji wypłaty świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy z tytułu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

Art. 18. 1. Przedsiębiorca, który zawarł umowę o wypłatę świadczeń, może wystąpić do starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu) właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy z wnioskiem o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, pod warunkiem że szkolenie jest uzasadnione obecnymi lub przyszłymi potrzebami przedsiębiorcy.

2. Wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę pracodawcy, adres siedziby oraz oznaczenie miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) oznaczenie przeważającego rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności;
- 3) wskazanie liczby zatrudnionych pracowników;
- 4) określenie rodzaju i charakterystyki szkolenia, w tym tematyki, miejsca i terminu realizacji szkolenia;
- 5) kalkulację kosztów szkolenia, w tym liczbę osób skierowanych na szkolenia oraz wykaz imienny pracowników, których dotyczy wnioski, wraz z kwotą dofinansowania przypadającą na danego pracownika;
- 6) wnioskowaną wysokość środków na dofinansowanie kosztów szkolenia.

3. Do wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza:

- 1) kopię umowy o wypłatę świadczeń wraz z kopią wykazu;
- 2) oświadczenie przedsiębiorcy, że wybrana przez niego do realizacji oferta instytucji szkoleniowej będzie konkurencyjna w stosunku do ofert innych instytucji szkoleniowych oferujących podobne szkolenia;
- 3) oświadczenie przedsiębiorcy, że szkolenie jest uzasadnione obecnymi lub przyszłymi potrzebami przedsiębiorcy;
- 4) oświadczenie przedsiębiorcy o rodzaju i wysokości pomocy de minimis otrzymanej w okresie ostatnich trzech lat kalendarzowych.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy lub niespełniania warunków, o których mowa w ust. 1, starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu wniosku, wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia lub poprawienia wniosku w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie terminu wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników pozostawia się bez rozpoznania.

6. Szkolenia inicjuje, organizuje i finansuje ze środków własnych i uzyskanego dofinansowania kosztów szkolenia przedsiębiorca.

7. Przedsiębiorca, kierując pracownika na szkolenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera z nim umowę określającą prawa i obowiązki stron. Do zawartej umowy nie stosuje się art. 103¹–103⁶ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

8. Pracownik, który nie ukończył szkolenia ze swojej winy lub z którym został rozwiązany stosunek pracy w trybie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest obowiązany do zwrotu przedsiębiorcy kosztów szkolenia na zasadach określonych w umowie z przedsiębiorcą, o której mowa w ust. 7.

Art. 19. 1. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, występuje do dysponenta Funduszu Pracy w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo do dysponenta Funduszu w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a, o przyznanie limitu wydatków na dofinansowanie kosztów szkolenia finansowanych na podstawie ustawy oraz w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania limitu podpisuje z przedsiębiorcą umowę o dofinansowanie kosztów szkolenia. W przypadku nieuzyskania limitu wydatków starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

2. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie zawarł umowy o wypłatę świadczeń, starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

2a. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) składa dysponentowi Funduszu Pracy albo dysponentowi Funduszu zapotrzebowanie na środki na dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników.

3. Środki na realizację umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) przekazuje jednorazowo przedsiębiorcy w terminie 7 dni roboczych od dnia zawarcia umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

Art. 20. 1. Dofinansowanie szkoleń pracowników objętych umową o dofinansowanie kosztów szkolenia może obejmować koszty:

- 1) należności przysługujących instytucji szkoleniowej z tytułu szkolenia;
- 2) przejazdów związanych z udziałem w szkoleniach;
- 3) badań lekarskich lub psychologicznych niezbędnych do rozpoczęcia szkolenia;
- 4) obowiązkowego ubezpieczenia przez instytucję szkoleniową pracownika od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze szkoleniem oraz w drodze do miejsca szkolenia i z powrotem.

2. Wysokość dofinansowania przypadającego na jednego pracownika wynosi 80% kosztów szkolenia, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.⁶⁾), obowiązującego w dniu zawarcia umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

3. Szkolenia organizowane dla pracowników, o których mowa w art. 18 ust. 1, muszą być rozpoczęte w trakcie przestoju ekonomicznego lub w okresie obniżonego wymiaru czasu pracy, a dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć szkoleń organizowanych w okresie, o którym mowa w art. 6.

Art. 21. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do powiadamiania na piśmie starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu) o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na realizację umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2036 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 2, 38 i 715.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany do rozliczenia środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

3. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może przeprowadzać kontrolę u przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia, wydatkowania środków Funduszu Pracy albo Funduszu, otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków Funduszu Pracy albo Funduszu i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

Art. 22. 1. W przypadku nieukończenia z winy pracownika szkolenia, o którym mowa w art. 18 lub rozwiązania z pracownikiem stosunku pracy w trybie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, przedsiębiorca zwraca staroście (prezydentowi miasta na prawach powiatu) koszty szkolenia na zasadach określonych w umowie o dofinansowanie kosztów szkolenia.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca, który zawarł ze starostą (prezydentem miasta na prawach powiatu) umowę o dofinansowanie kosztów szkolenia, nie spełnił warunków w niej zawartych lub nie poddał się kontroli, o której mowa w art. 21 ust. 3, jest obowiązany do zwrotu na rachunek bankowy starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu), z którego otrzymał środki, całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych, naliczonymi od dnia następującego po dniu przekazania przez starostę (prezydenta miasta na prawach powiatu) środków na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia na rachunek przedsiębiorcy.

3. Jeżeli niespełnienie warunków zawartych w umowie o dofinansowanie kosztów szkolenia polega na wykorzystaniu pomocy, o której mowa w art. 18 ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem, przedsiębiorca jest obowiązany do natychmiastowego zwrotu na rachunek bankowy starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu), z którego otrzymał środki, kwoty pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych, naliczonymi od dnia następującego po dniu przekazania przez starostę (prezydenta miasta na prawach powiatu) środków na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia na rachunek przedsiębiorcy.

Art. 23. 1. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) przekazuje właściwemu miejscowo marszałkowi województwa miesięczną informację dotyczącą wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkoleń, o których mowa w art. 18 ust. 1.

2. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu Pracy w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo dysponentowi Funduszu w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a, zbiorczą miesięczną informację dotyczącą wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkoleń, o których mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 24. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy,
- 2) wzór umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia,
- 3) wzór zapotrzebowania, o którym mowa w art. 19 ust. 2a,
- 4) terminy i sposób przekazywania marszałkowi województwa przez starostów (prezydentów miast na prawach powiatu) oraz ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu Pracy w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo dysponentowi Funduszu w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a, przez marszałków województw informacji dotyczącej wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkolenia,
- 5) wzory informacji dotyczących wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników

– mając na uwadze prawidłowość wydatkowania tych środków w związku z potrzebami krajowego rynku pracy oraz zapewnieniem właściwej organizacji wypłaty środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkolenia.

Art. 25. 1. Określone w ustawie zadania realizują minister właściwy do spraw pracy, marszałkowie województw przy pomocy właściwych miejscowo wojewódzkich urzędów pracy oraz starostowie (prezydenci miast na prawach powiatu) przy pomocy właściwych miejscowo powiatowych urzędów pracy.

2. Marszałek województwa może upoważnić właściwego miejscowo dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy oraz, na jego wniosek, zastępcę dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 9, art. 11, art. 14 ust. 3, art. 16 oraz art. 23 ust. 2.

2a. Marszałek województwa może upoważnić, na wniosek dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, pracownika tego urzędu do wykonywania czynności, o których mowa w art. 14 ust. 3.

3. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może upoważnić właściwego miejscowo dyrektora powiatowego urzędu pracy oraz, na jego wniosek, zastępcę dyrektora powiatowego urzędu pracy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 18 ust. 5, art. 19, art. 21 ust. 3 oraz art. 23 ust. 1.

4. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może upoważnić, na wniosek dyrektora powiatowego urzędu pracy, pracownika tego urzędu do wykonywania czynności, o których mowa w art. 21 ust. 3.

Art. 26. Wnioski o przyznanie świadczeń i wnioski o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania kwot określonych w art. 30 ust. 1.

Art. 27. 1. Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2013 r. minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy przeznaczają na wypłaty z tytułów, o których mowa w ustawie – 200 mln zł na wypłatę z Funduszu świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy oraz 50 mln zł na dofinansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników.

2. W 2014 r. minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy przeznaczają na wypłaty z tytułów, o których mowa w ustawie – 204,6 mln zł na wypłatę z Funduszu świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy oraz 51,2 mln zł na dofinansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników.

3. W celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych ustawą, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy dokonają zmiany planu finansowego Funduszu i Funduszu Pracy w 2013 r. przez zwiększenie kosztów Funduszu i Funduszu Pracy z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń określonych w ustawie i dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w ustawie, do kwoty określonej w ust. 1, w ciężar pozostałości środków Funduszu i Funduszu Pracy z okresów poprzednich zapisanych w planie finansowym Funduszu i Funduszu Pracy jako stan na początek 2013 r. oraz ujmie planowane koszty Funduszu i Funduszu Pracy w 2014 r. w projekcie planów finansowych Funduszu i Funduszu Pracy, stanowiących załączniki do projektu ustawy budżetowej na 2014 r., przedłożonego Sejmowi przez Radę Ministrów, do wysokości maksymalnych limitów wydatków, o których mowa w ust. 2.

4. O dokonanych zmianach w planach finansowych Funduszu i Funduszu Pracy minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy zawiadomi ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Umowy o wypłatę świadczeń i umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników mogą być zawierane do dnia 30 czerwca 2014 r.

Art. 28. 1. Po dniu 30 czerwca 2014 r. minister właściwy do spraw pracy prowadzi na potrzeby Rady Ministrów miesięczny monitoring stopy bezrobocia na poziomie krajowym rozumianej jako procentowy udział liczby bezrobotnych w liczbie aktywnych zawodowo oraz oblicza procentowe zmiany krajowej stopy bezrobocia w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

2.⁷⁾ W przypadku wystąpienia dynamiki zmian, o której mowa w ust. 1, równej lub wyższej niż 7% w dwóch kolejnych miesiącach, minister właściwy do spraw pracy, po zasięgnięciu opinii Rady Dialogu Społecznego na temat sytuacji na krajowym rynku pracy, przedstawia Radzie Ministrów informację na temat tej dynamiki oraz bieżącą informację o wynikach w gospodarce sporządzoną w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

3. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 2, Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwotę pomocy, która może być udzielona na podstawie ustawy ze środków Funduszu i Funduszu Pracy,
- 2) okres stosowania tej pomocy,

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 80 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240), która weszła w życie z dniem 11 września 2015 r.

- 3) terminy na dokonanie czynności polegających na:
- a) zmianie planu finansowego Funduszu i Funduszu Pracy na dany rok w zakresie zwiększenia wydatków o kwoty pomocy, o których mowa w pkt 1 lub zgłoszeniu zmiany do projektu planu finansowego Funduszu i Funduszu Pracy w toku prac nad budżetem państwa w zakresie zwiększenia wydatków o kwoty pomocy, o których mowa w pkt 1,
 - b) powiadomieniu marszałków województw o kwocie limitu wydatków ujętych w planie finansowym Funduszu oraz starostów (prezydentów miast na prawach powiatu) o kwocie limitu wydatków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok lub o kwotach limitów wydatków ujętych w projekcie planu finansowego Funduszu i Funduszu Pracy na dany rok

– kierując się przewidywanymi potrzebami dotyczącymi tej pomocy oraz uwzględniając stan środków Funduszu i Funduszu Pracy.

4. Rada Ministrów nie wydaje rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jego wydanie ograniczyłoby wykonywanie bieżących zadań w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych finansowanych z Funduszu oraz w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej finansowanych z Funduszu Pracy.

5. Dane gromadzone i przetwarzane w zakresie wynikającym z ust. 1 są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy z częstotliwością wynikającą z prowadzonego monitoringu, na koniec miesiąca następującego po miesiącu objętym monitorowaniem.

Art. 29. 1. W celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych w ustawie po dniu 30 czerwca 2014 r., minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy może dokonywać zmiany planu finansowego Funduszu i Funduszu Pracy przez zwiększenie kosztów Funduszu i Funduszu Pracy z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń określonych w ustawie i dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w ustawie, do kwoty określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 28 ust. 3, w ciężar pozostałości środków Funduszu i Funduszu Pracy z okresów poprzednich zapisanych w planie finansowym Funduszu i Funduszu Pracy jako stan na początek roku, w którym wydano rozporządzenie, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

2. Zobowiązania z tytułu umów o wypłatę świadczeń i umów o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników zaciągnięte w roku, w którym wydano rozporządzenie, o którym mowa w art. 28 ust. 3, mieszczące się w limicie wydatków danego roku są realizowane w okresach wynikających z zawartych umów o wypłatę świadczeń i umów o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników w ramach limitów wydatków danego roku lub przechodzą na kolejny rok i będą finansowane w ramach planów finansowych Funduszu i Funduszu Pracy z limitu wydatków na kolejny rok.

3. O dokonanych zmianach w planach finansowych Funduszu i Funduszu Pracy minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy zawiadomi ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni roboczych od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

Art. 29a. Przepisy art. 27–29 nie mają zastosowania do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a.

Art. 30. 1. W latach 2013–2022 maksymalny limit wydatków będących skutkiem finansowym ustawy wynosi:

- 1) dla Funduszu w roku:
 - a) 2013 – 200,0 mln zł,
 - b) 2014 – 204,6 mln zł,
 - c) 2015 – 459,7 mln zł,
 - d) 2016 – 465,0 mln zł,
 - e) 2017 – 220,3 mln zł,
 - f) 2018 – 225,6 mln zł,
 - g) 2019 – 231 mln zł,
 - h) 2020 – 236,6 mln zł,
 - i) 2021 – 242,3 mln zł,
 - j) 2022 – 248,1 mln zł;
- 2) dla Funduszu Pracy w roku:
 - a) 2013 – 50,0 mln zł,
 - b) 2014 – 51,2 mln zł,
 - c) 2015 – 52,4 mln zł,

- d) 2016 – 53,7 mln zł,
- e) 2017 – 55,1 mln zł,
- f) 2018 – 56,4 mln zł,
- g) 2019 – 57,8 mln zł,
- h) 2020 – 59,1 mln zł,
- i) 2021 – 60,6 mln zł,
- j) 2022 – 62,0 mln zł.

2. W przypadku wyczerpania przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący, polegający na odmowie udzielenia marszałkowi województwa limitu wydatków, o którym mowa w art. 9 ust. 1, a staroście (prezydentowi miasta na prawach powiatu) limitu wydatków, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy.

Art. 30a. 1. Pomoc dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 3 ust. 1a, może być realizowana wyłącznie w latach 2015–2017, w ramach kwot określonych w art. 30 ust. 1 pkt 1 lit. c i d, do wyczerpania limitów wydatków określonych w ust. 2.

2. Na pomoc dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 3 ust. 1a, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu przeznacza środki Funduszu w kwocie 500 mln zł, z tego – 250 mln zł w 2015 r. oraz 250 mln zł w 2016 r.

3. W celu umożliwienia zastosowania rozwiązań przewidzianych dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 3 ust. 1a, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu dokona zmiany w projekcie planu finansowego Funduszu lub w planie finansowym Funduszu na 2015 r. przez zwiększenie kosztów Funduszu z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, do wysokości kwoty określonej w ust. 2, w ciężar pozostałości środków Funduszu z okresów poprzednich zapisanych w projekcie planu finansowego Funduszu lub w planie finansowym Funduszu jako stan na początek 2015 r. oraz ujmie planowane koszty Funduszu w 2016 r. w projekcie planu finansowego Funduszu, stanowiącego załącznik do projektu ustawy budżetowej na 2016 r., przedłożonego Sejmowi przez Radę Ministrów, do wysokości maksymalnych limitów wydatków, określonych w ust. 2.

4. W przypadku wykorzystania limitu wydatków na 2015 r. przed upływem roku budżetowego, limit ten może zostać powiększony, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do niezbędnej wysokości, wynikającej z podpisanych z przedsiębiorcami umów, o których mowa w ust. 6, kosztem limitu na 2016 r., poprzez zmianę planu finansowego Funduszu, dokonaną przez ministra właściwego do spraw pracy – dysponenta Funduszu, na zasadach określonych w ust. 3, nie później niż do końca roku budżetowego. Środki niewykorzystane w 2015 r. powiększają limit wydatków określony na 2016 r. i planowane koszty Funduszu poprzez zmianę planu finansowego Funduszu przez ministra właściwego do spraw pracy – dysponenta Funduszu, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, na zasadach określonych w ust. 3.

5. O dokonanych zmianach, o których mowa w ust. 3 i 4, w projekcie planu finansowego Funduszu lub w planie finansowym Funduszu minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu zawiadomi ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz w terminie 7 dni od dnia dokonania zmian.

6. Umowy o wypłatę świadczeń i umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników mogą być zawierane do dnia 31 grudnia 2016 r., z tym że koszty zobowiązań z tytułu ich zawarcia przechodzące na 2017 r. mieszczą się w dwuletnim limicie wydatków określonym w ust. 2.

7. Zobowiązania z tytułu umów o wypłatę świadczeń i umów o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników zaciągnięte w 2016 r., realizowane w okresach wynikających z tych umów, które przechodzą na kolejny rok, są finansowane w ramach planu finansowego Funduszu na kolejny rok.

8. W przypadku konieczności zmiany projektu planu finansowego lub planu finansowego Funduszu na 2017 r. minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu dokona niezbędnej zmiany po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

9. W przypadku wyczerpania przyjętego dwuletniego maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, zostanie zastosowany mechanizm korygujący, polegający na odmowie udzielenia limitu wydatków:

- 1) marszałkowi województwa – na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy;
- 2) staroście (prezydentowi miasta na prawach powiatu) – na dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników.

Art. 30b. Dysponent Funduszu przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu województwa środki Funduszu na finansowanie kosztów obsługi zadań wynikających z ustawy na podstawie zapotrzebowania złożonego przez marszałka województwa.

Art. 31. (pominięty)

Art. 32. (pominięty)

Art. 33. Traci moc ustawa z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. poz. 1035 oraz z 2010 r. poz. 1445).

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁸⁾.

⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 6 listopada 2013 r.